

[**Oluf Pedersen.**]
ning paa 5 à 6 Kr. om Dagen. Nu lønner man med 50 Øre; hvis Regeringen bliver meget flot, vil den maaske gaa op til 1 Kr. Men det er altsaa Meningen, at man ikke vil yde de unge fuldt Vederlag, at man vil have dem til Underløn. Naar det er Tilfældet, er det ogsaa fuldkommen urigtigt, hvad der blev sagt forleden Dag af Indenrigsministeren, at det Værnepligtsforslag, der er Tale om, bygger i saa vidt Omfang som muligt paa Frivillighed; thi for at det skal være rigtigt, skal Afønningen være rimelig, og det er den ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft henviste til, at hans Tal angaaende Officersmandskabet i Sverige stammede fra et eller andet militært Tidsskrift, og mente, at jeg havde taget alle Befalingsmænd med og ikke kun de faste. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg kun har taget de faste med. Det militære Tidsskrift af et eller andet Nummer kan jeg naturligvis ikke i Øjeblikket rekvirere, jeg maa holde mig til de Oplysninger, der er givet os i Udvalget. Dem staar jeg med her, og derefter er der ved et svensk Fodfolksregiment 1 Oberst, 1 Oberstløjtnant, 3 Majorer, 15 Kaptajner, 20 Løjtnanter, og derefter af Underofficerer 9 Fændriker, 1 Regnskabsfører, 13 Fanejunkere, 19 Sergenter, 42 Furerer, 30 Korporaler, 30 Vicekorporaler og 42 Volontører. Alle disse sidste hører til nede i Underofficerskorpset. Hvis jeg gør op paa ens Maade efter vort Forslag og efter det, der er opgivet mig her, saa bliver der 40 Officerer i begge Lande og i Danmark 60, i Sverige 50 Underofficerer; det var i hvert Fald de omtrentlige Tal, ikke de Tal, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremsatte. Det er naturligvis kun en Detaille, men den er typisk, fordi den viser, hvorledes man fra konservativ Side har agiteret imod vort Forslag med den for korte Uddannelsesetid, nu maa man altsaa i Virkeligheden erkende, at der er ikke noget i Vejen i den Retning.

Jeg vil dernæst gerne fastslaa, at Hr. Oberst Klehn interesserer ikke det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft. Naturligvis er det ærede Medlem i Tidsnød nu; det har jeg forudset; ved anden Behandling afventede det ærede Medlem, til han kom i Tidsnød, inden han gik ind paa dette Spørgsmaal, nu ved tredie Behandling har han ogsaa ventet, og nu er det saa heldigt,

at det ærede Medlem ikke er i Stand til at svare, og der er aabenbart ikke nogen af dem af hans Partifæller, der har Taletid til Raadighed, der vil devovere sig. Men Spørgsmaalet er vist heller ikke til at løse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Det ærede Medlem Hr. Ragers Maade at tage Tingene paa viser ganske tydeligt for hele Tinget, hvilken kolossal Overvurdering af de Argumenter, det ærede Medlem har fremført, han yder dem. Jeg vil blot sige, at jeg har taget mine Oplysninger med Hensyn til Befalingsmændene fra en Artikel, skrevet af Oberst Fock i Militært Tidsskrift; det staar paa Side 495; og disse Tal har jeg holdt mig til i denne Opgørelse. Jeg mener i øvrigt ikke, at det længere kan interessere Tinget saa forfærdelig meget. Dette Spørgsmaal maa jo kunne opklares rent sagligt, uagitorisk.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Oberst Klehn overvurderer det ærede Medlem Hr. Rager ligeledes den Værdi og den Vægt, man kan lægge paa de Artikler, han her læser op. Er det det ærede Medlems Mening, at han selv vil drage nogen som helst Konsekvens af de Synspunkter, som han saa ivrigt forfægter? Er Oberst Klehn en Koran for det ærede Medlem, saaledes at man i et og alt skal bøje sig for de Synspunkter, han fremfører? Jeg har med Hensyn til Danmarks almindelige Militærpolitik holdt mig til den Vurdering, som Danmarks sagkyndige har givet af dette Spørgsmaal, og det ærede Medlem skal ikke føre hele Debatten ind paa et Vildspor ved ustandselig at vende tilbage til de Kronikker, som Oberst Klehn har skrevet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det kan sikkert nok tiltrænges, at den højtærede Forsvarsminister meddeler, at han polemiserer paa en saglig Maade — det vilde kun være bedre, hvis det var andre, der gav ham den Attest. Ministeren siger nu, at det var en saglig Bemærkning, han kom med før. Jeg er da nødt til at citere den ordret, om end efter Hukommelsen. Ministeren sagde: Det ærede Medlems — det er mig — Talemaader om Demokrati gør ikke Indtryk paa mig — altsaa Ministeren. Dertil svarede jeg, at det var mig flintrende ligegyldigt,